

שְׁכָרוֹת בְּמִקּוֹם מְלָכוֹת / שְׂרִי

מתוך חוברת "מועדים לשמחה" עיתון משפחה

דבר נורא קרה. השמועה כי המלך גירש את בנו היחיד מעל פניו והגלה אותו לארץ אחרת – עשתה לה כנפיים והתפשטה במהירות בכל רחבי המדינה. ההמונים סחו בחדשה בהשתאות ואף בזעזוע. "האמנם?! אם החליט המלך החלטה כה קיצונית סימן הוא שבנו, בנו יחידו האהוב פגע בו קשות וחטא כלפיו באופן חמור ביותר".

5 עוד ימים רבים דשו תושבי המדינה במעשה הדרסטי שעשה המלך, אך כדרכם של דברים, גם אם הם מרעישים, הם נשכחים מהלב. ואכן, אט-אט נשכח המאורע מלבותיהם של האנשים. חדשות מסעירות אחרות דחקו את החדשה הזו שכבר הפכה לישנה...

רק המלך לא שכח. חלפו ימים רבים והמלך ביקש להשיב את בנו אל הארמון. געגועיו תכפו והוא גם התחרט על חומרת העונש והחליט להשיב את הגלגל 10 אחורנית ולהחזיר את בנו לנסיכותו. "צאו וחפשו את בני", הורה המלך למקורבים לו. ואכן, השליחים יצאו למסע חיפושים. הם עברו מעיר לעיר ומכפר לכפר וסרקו כל מקום אפשרי, החל מבתי המלאכה וכלה בבתי המרוזת. עד שמצאוהו ב... בית מרוזת. שליחי המלך כמעט הוכו בהלם כאשר ראו את המצב 15 שאליו התדרדר בן המלך. הם מצאו אותו שיכור מדין, רוקד עם שיכורים ולבוש קרעים. ברור שעברו הנסיכי היה ניכר עליו. שאל אחד השליחים את בן המלך: "האם אתה מכיר אותי?" הנסיך, למרות שכרותו, הכיר את שליח המלך וזיהה אותו מאותם ימים רחוקים שבהם התגורר בארמון. "מה שלומך", התעניין השליח בנימוס. "טוב מאד", השיב הנסיך השיכור, "אך לו רק היו לי מעיל מחמם 20 וזוג מגפיים לא היה מאושר ממני בכל העולם".

את המשל הזה מביא האדמו"ר רבי יצחק מאיר אלתר (רוטנברג) בעל ה"חידושי הרי"ם" מגור לקושייה הידועה מדוע אוכלים קודם מצה ואחר כך מרור בליל הסדר. הלוא המצה היא סמל לגאולה והמרור הוא סמל לשעבוד. אם כך יש לאכול קודם את המרור! התירוץ לקושייה הוא שגם המרור הוא התחלת הגאולה, שברגע שעם ישראל התחילו להרגיש את הקושי והמרירות של הגלות, הדבר גרם 25 להם להתחיל להתפלל על גאולתם, ואם כן מובן שאוכלים מצה קודם שהיא יסוד הגאולה, שהרי גם המרור הוא חלק בלתי נפרד מהגאולה.